

har haft. Den er 10 Aar gammel, fra 1881; den har foreligget i Landstinget 2—3 Aar, 1881—83, og den har foreligget derefter i Folketinget, men paa en saadan Maade, at Folketinget ikke fandt sig foranlediget til at tage den under reel Behandling. Det opholdt den ærede Finansminister sig over og udtalte sig noget spydig derom; det undrer mig ikke fra den ærede Ministers Standpunkt, som mener, at Folketingets Sag er at behandle de Sager, som Ministeren forelægger for det; paa den Maade, som Ministeren vil det, og uden at indtage noget selvstændigt Standpunkt. Men Folketinget behandlede ikke denne Sag, fordi den staar i uopløselig Forbindelse med en Toldlov, og denne Toldlov forelaa ikke for Folketinget, saa Folketinget kunde ikke behandle den, og Ministersens Standpunkt i Toldloven aabnede ikke nogen som helst Udsigt til, at der skulde komme nogen Overenskomst til Stede, og Landstingets heller ikke; saa var der ikke nogen Marsag for dette Ting til at behandle Ølstaten, hvilken vi kun kunde gaa ind paa efter Folketingets daværende Standpunkt som en Kompensation, en delvis, ja endog en kun subsidier Kompensation for Medsættelser paa Toldloven. Det behøver den ærede Minister ikke at minde om, det staar vistnok friskt for hele dette Tings Erindring, i alt Fald med Undtagelse af dem, der ikke ønske at erindre, hvad der den Gang skete, fordi de nu ere komne saa langt bort derfra. Derefter hvilede Sagen i nogle Aar, indtil den ærede Minister for 2½ Aar siden paa ny genoptog den, og forelagde Forslag om en Ølstat i Landstinget. Oprindeligt havde den ærede Minister forelagt det som en Maltstat, derefter under en anden Form efter de Henstillinger, som Landstingsudvalget havde gjort. Derefter omstøbte Landstinget Loven i 1883 til den Skikkelse, som den har haft indtil for 5 Dage siden. I denne Skikkelse blev den atter forelagt for 1½ Aar siden i Landstinget, og er nu der bleven behandlet i to Samlinger, og nu saa vi endelig denne Sag til Behandling her i Folketinget efter saa lang Tids Forløb. Den kom rigtig nok ogsaa her ned i Slutningen af forrige Samling, men da forelaa den i dette Ting aldeles paa samme Maade — oven i Købet i Forbindelse med en Brændevinsstat — uden at den Toldlov, som den skulde danne et Supplement til, var kommen til os, og hele det finansielle Berægningsystem, som den ærede Minister havde opstillet, var jo fuldstændig uantageligt for dette Ting. Der var altsaa heller ikke den Gang Marsag for Folketinget til at behandle denne Lov, thi at give en Ølstat for at give en Ølstat har,

tror jeg, aldrig kunnet være dette Tings Mening. Jeg tror heller ikke, at det nu er ærede Medlemmers Mening at give en Ølstat for at give en Ølstat; den Skikkelse, som Sagen fik i 1883, har den i det væsentlige beholdt indtil for 5 Dage siden. Den 18de Marts blev den fuldstændig omstøbt ved 2den Behandling i Landstinget, og den 20de Marts ved 3dje Behandling i Landstinget er den atter bleven omstøbt. Den Lov, som nu foreligger for os, er en Lov, som vi aldrig have set før end nu, den ligger paa vort Bord, som vi aldrig have haft Beslighed til at tænke over, i alt Fald ikke dette Ting. Målig have ærede Medlemmer i andre Lokaler tænkt over den, det skal jeg ikke indlade mig paa, men dette Ting har aldrig haft Beslighed til at tænke over denne Lov, som den nu foreligger for os. Og nu begærer man af os, af Folketinget, at vi skulle vedtage uden Behandling, uden nærmere Drøftelse Ord til andet, hvad Regeringen og Landstinget her ere bleve enige om efter saa mange vekslende Forhandlinger. Regeringen og Landstinget have været i den Grad tvivlrædige om, hvorledes de skulde behandle denne Sag, at man ikke har set noget, som kunde sammenlignes dermed. Man troede fra alle Sider den hellige Grav vel forvaret, idet man gik ud fra, at Grundlaget fra 1883 kunde bruges. Det samme gik det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Wojen) og hans Benner ud fra, og der forelaa i lang Tid intet, som kunde svække ærede Medlemmers Mening. Endnu under Sukkerlovens Behandling her i Folketinget, da jeg tillod mig at pege paa de Udtalelser, som vare fremkomne fra Bryggerne og sagde: Den Lov, som foreligger for os, er fuldstændig ubrugelig, der er ingen, der kan tage denne Øllov; hvor kunne de saa bruge den som Forudsætning, som Udgangspunkt for deres Sukkerlov, svarede det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds: Regeringen er uden Spørgsmaal i Besiddelse af saa stor teknisk Indsigt, at den nok skal overvinde alle tekniske Vanskeligheder og rydde dem af Vejen. Regeringen ryddede ogsaa de tekniske Vanskeligheder af Vejen, som vare bleve paaviste, da Landstinget gjorde sine Vindringsforslag, men netop i de samme Dage fremkom der ny Paavisning fra samme endnu mere teknisk sagtyndig Side af, at man kunde ligesuldt fuldstændig omgaa, hvad man nu havde lovet, og saa maatte man anden Gang omstøbe Loven. Det Arbejde, som man i den Grad har samlet med fra Regeringens og Landstingets Side, det begærer man nu, at dette Ting skal vedtage saa godt, som ubeset,